

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΧΟΛΗΣ.

Κατά τὸν αἰῶνα τοῦτον τῆς τεραστίας ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου τοῦ κόσμου, ὅτε ἡ ἐπιστήμη ἐνεθρόνισεν ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς κυριαρχίαν, φυσικῶς τοῦτο συνέβη καὶ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς τέχνης· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ ἐπιστήμη ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς τέχνης ταύτης σήμερον, ὥστε δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἐφεξῆς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, οὗ ὁ στρατὸς θέλει εἶσθαι ἐπιστημονικώτερος, αὐτὸ καὶ θέλει νικᾷ.

Ταῦτα ἐνόησαντα τὰ πολιτισμένα κράτη, καταγίνονται ἀνευδότης καὶ ἀναλόγως τῶν μέσων τῶν νὰ διαδώσωσιν ὅσον ἔνεστι πλατύτερον τὰς σχετικὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς τάξεσι.

Πᾶς ἔθνικὸς στρατὸς, ἐπειδὴ δὲν δύναται βεβαίως νὰ προηγήται τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μόρφωσιν, οὐδὲ νὰ παρουσιάσῃ ἐξαιρέσιν ἐν αὐτῷ, τὸ ἀκολουθεῖ εἰς τὰ ἐν γένει καὶ πρὸς αὐτὰ συμμορφοῦται· τοῦτο συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῖν χωλαίνοντος τοῦ ὄλου, καὶ ὁ στρατὸς προσκόπτει τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι στρατὸς καὶ τὸ ὄλον ἠδύναντο νὰ χωλαίνωσιν ὀλιγώτερον καὶ θεραπεύωσι τὰς ἐλλείψεις τῶν ταχύτερον.

Παρ' ἡμῖν ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη δὲν ἐξηπλώθη ὅπως καὶ ὅσον ἔδει· ἀρχήθεν δὲ εἰς δύο κατ' ἐξοχὴν ἀντικείμενα ὠφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ἐπὶ τῆς στρατ. σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἧτις εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ πηγὴ πάσης στρατιωτικῆς παιδείας, καὶ ἐπὶ τῆς τάξεως τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἧτις εἶναι τὸ φυτώριον, οὕτως εἰπεῖν, τῆς πλειονότητος τῶν ἀξιωματικῶν.

Περὶ μὲν τῆς πρώτης δὲν λέγω τι, διότι πολλοὶ κατέγειναν καὶ καταγίνονται εἰς τὰ περὶ αὐτῆς, καὶ διότι σχετικῶς μὲ τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἴσως παρήγαγε πλείω τῶν ἐπιζομένων· θέλω ὁμως προσπαθῆσαι νὰ εἶπω τι περὶ τῆς τάξεως τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς ὅλως ἡμελημένης καὶ ὑσερούσης.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ παντὸς στρατοῦ εἶναι ἡ βᾶσις αὐτοῦ, εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἐκτελεσταὶ πάσης διαταγῆς, ὅπερ δὲ καὶ σπουδαιότατον, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐπίδοξοι ἡγήτορες του ἐν τῷ μέλλοντι. Ὅπου καλοὶ ὑπαξιωματικοί, ἐκεῖ ἀναμφιλέκτως καὶ καλοὶ στρατιῶται.

Ἐν Πρωσσίᾳ ἰδίως κατανοήσαντες τοῦτο κάλλιστα, προήγαγον ἐπὶ τοσοῦτον τὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐκπαίδευσιν, ὥστε ὁ στρατὸς αὐτῶν εἰς τοῦτο χρεωστῆι μέγα μέρος τῆς τελειότητός του.

Ἡμεῖς ἅπασαν τὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος μέριμναν περιωρίσαμεν εἰς τὰ τῶν ταγμάτων σχολεῖα, καὶ τὰ σχολεῖα ταῦτα ἦσαν ἢ τοσοῦτον ἀνεπαρκῆ καὶ ἀτελῶς ὀργανισμένα, ὥστε μόνον εἰς μόρφωσιν δεκανέων ἠδύναντο νὰ χρημεύσωσιν, ἢ τοσοῦτον πολυτελῶς καὶ ἀστόχως ὀργανισμένα, ὥστε οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν παρήγαγον, καὶ πράγματι ἐντελῶς εἰς οὐδὲν πώποτε ἐφηρμόσθησαν σῶμα.

Ἀληθῶς ἐν μέγα πρόσκομμα ἐν γένει εἰς τὴν τοῦ στρατοῦ μόρφωσιν εἶναι ὁ διαμελισμὸς αὐτοῦ ἔνεκεν τῶν ἐσωπερικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου· τὸ ἐμπόδιον δ' αὐτὸ εἶναι τοσοῦτον, ὥστε ἐπ' αὐτοῦ ἐναυάγησαν καὶ ναυαγοῦσι πολλὰ καλαὶ καὶ εἰλικρινεῖς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ διαθέσεις. Ἐλπίζεται ὁμως, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ τόπου δὲν θέλει εἶσθαι διαρκῆς, ἀλλὰ μεταβατικῆ, καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ τὰ ἐκ ταύτης κατὰ τῆς προόδου καὶ μορφώσεως τοῦ στρατοῦ ἐμπόδια ἐπαισθητῶς θέλουσιν ἐλαττωθῆ. Ἄς πεισθῶμεν ἐν τούτοις πάντες, ὅτι ἔνεκεν

πολλῶν αἰτιῶν οὐδέποτε ἴσως ὁ στρατὸς θέλει τύχει πλείρους καὶ ἐπαρκοῦς συγκεντρώσεως, διότι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου δέον νὰ προηγηθῶσι πλείσται ἄλλαι γενικώτεραι βελτιώσεις τοῦ τόπου ὑλικάι καὶ ἠθικάι.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίξη, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ μᾶς παρακινήσῃ εἰς τὸ ν' ἀνεύρωμεν μέσα ἐπιτηδειότερα καὶ δυνάμενα νὰ φέρωσιν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὅσον ἔνεστι μεγαλήτερον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Καὶ ἰδίως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐπομένως τὴν ἐν τῷ στρατῷ διαδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων στρατιωτικῶν γνώσεων, φρονῶ καταάλληλα τὰ ἐξῆς.

Νὰ τεθῶσιν εἰς πλήρη καὶ διαρκῆ ἐνέργειαν βελτιούμενα σκοπίμως τὰ σχολεῖα ταγμάτων, ὅπως προετοιμάζωσι τοὺς ὀπλίτας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως, καὶ τούτους διὰ τὸν τοῦ λοχίου καὶ ἐπιλοχίου· εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἐν τοῖς συνήθεσι περιστάσει τοῦ στρατοῦ ἢ τῶν σχολείων τούτων διατήρησις ἀποβαίνει ἐφικτῆ· κατ' ἔτος δὲ εἰς ὄρισμένην ἐποχὴν ἅπαντες οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ τάγματος νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, διατηρουμένων αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ἀπασῶν τῶν παρὰ τῶν ἐν ἰσχύι κανονισμῶν ἀπαιτουμένων διατάξεων πρὸς τὸ ἀπονέμειν ἐκάστῳ τὰ δίκαια· εἰς δὲ μεταξύ τῶν λοχιῶν καὶ ἐπιλοχιῶν ἐκάστου τάγματος πεζικοῦ, 2 ἔξ ἐκάστου τῶν εἰδικῶν ὀπλων καὶ 3 τῆς χωροφυλακῆς, οἱ πρωτεύοντες καὶ ἔχοντες τοὐλάχιστον ἐν τῷ στρατῷ ἐνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν, ν' ἀποστέλλωνται εἰς Ἀθήνας πρὸς συγκρότησιν τῆς κεντρικῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν σχολῆς.

Εἵπομεν ἀνωτέρω, ὅτι τῶν προκαταρκτικῶν τούτων σχολείων ἢ διατήρησις εἰς τὰς συνήθεις περιστάσεις εἶναι ἐφικτῆ. Τοῦτο εἶναι ἀληθές περὶ τοῦ πλείστου τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τῶν μενόντων παρὰ τῆς ἑδρᾶς αὐτῶν, θέλει ὁμως

πρῶτα ἀξιοῦνται ἀνωμαλία τις εἰς τοὺς εἰς ἀλλοτρίας φρουρὰς μένοντας ὑπαξιωματικούς. Ἡ ἀνωμαλία αὕτη μειοῦται, ἂν κατὰ προτίμησιν μένωσι παρὰ τῆ εἰδρα οἱ ὑπαξιωματικοὶ οἱ παρέχοντες περισσότερα ἐχέγγυα προόδου, πρὸς δὲ, ὅπερ διακρίτερον καὶ εὐκολώτατον, ἂν τὰ τῶν σχολῶν τούτων λίαν στοιχειώδη μαθήματα ὀριζόμενα λιθογραφηθῶσι, καὶ τότε ἕκαστος ὑπαξιωματικός, ἐφοδιαζόμενος δι' αὐτῶν καὶ θέλων νὰ μάθῃ, νὰ δύναται καὶ μόνος νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, ὅπου ὀλίποτε εὐριτόκωμος. Ἐπὶ τέλους ὀφείλομεν πάντοτε, ὡς προελέθη, νὰ ἐλπίζωμεν εἰς βελτίονα κατάστασιν, ἐπιτρέψουσιν πλήρη καὶ τελείαν ἰσότητά περὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν προκαταρκτικῶν γνώσεων ἐν τοῖς τάγμασι.

Ἡ κεντρικὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν σχολή, αὕτη μόνη θέλει μορφώσει ὑπαξιωματικούς μέλλοντας νὰ καταλάβωσιν ἐν τοῖς μὴ τεχνικοῖς ὅπλοις θέσεις ἀνθυπασπιστῶν, καὶ ἐπομένως ἀξιωματικῶν, καθ' ὅσον φρονῶ, ὅτι, μικροῦ ὄντος τοῦ στρατοῦ, εἶναι ἀδικον καὶ ἀσύμφορον τῆ ὑπηρεσίᾳ ἐκάστοτε νέοι ἐξερχόμενοι τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων νὰ καταλαμβάνωσι θέσεις ἄλλοις μᾶλλον ἀρμοζούσας· καὶ οὕτω ἐν μὲν τῆ σχολῇ νὰ υποθάλπηται φθοροποιὰ τις πρὸς τὴν ἀμέλειαν τάσις, ἀναζωπυρουμένη διὰ τῶν κατὰ καιροὺς τοιούτων ἐξόδων, ἐν δὲ τοῖς μὴ τεχνικοῖς ὅπλοις νὰ γενῶνται ὁ ἐκ τῆς ἐλλείψεως προόδου μαρasmus καὶ αἱ τούτῳ συναφεῖς κακίαι. Ἐνῶ δι' οὗ προτεινόμενον ἐν μὲν τῆ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων θέλει παύσει πᾶσα ἀτοπος ἐπιθυμία ὑπεκφυγῆς σοβαρωτέρων σπουδῶν, ἐν δὲ τῷ στρατῷ θέλει γεννηθῆ ἡ πρὸς τὴν σπουδὴν φρονία, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἐκ ταύτης προόδου· διότι εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ ἐννοήσωσι καὶ ἐν τοῖς μὴ τεχνικοῖς ὅπλοις, ὅτι πρέπει νὰ πέσῃ πλέον τὸ ἀπαράβιαστον δικαίωμα τῆς πολυχρονίου ἐν ἀμαθείᾳ καὶ ἀνεκάνοτητι ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀρχαιότης τότε εἶναι σεβαστὴ τοῖς ἄλλοις καὶ ὠφέλιμος τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὅποτε φέροι καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἀναλόγου μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως.

Ἐξαιρετικῶς ὁμως ἐν τῇ περιπτώσει καθαρῶς στρατιωτικοῦ ἀνδραγαθήματος, ἐννοεῖται ὅτι πᾶς τις εἶναι ἄξιός πρακτικῆς καὶ παρὰ τὴν ἀνωτέρω καθιερουμένην διάταξιν περὶ τῆς σχολῆς.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς προτεινομένης σχολῆς εἶναι τέσον εὐκόλος, ὅσον καὶ ἀπλούστατος· ἀρκεῖ νὰ ἐκτιμηθῶσι δεόντως τὰ ἐκ ταύτης ἀνυπολόγιστα ἐν τῷ στρατῷ προξενηθησόμενα ὠφελήματα.

Οἱ ἐν Ἀθήναις συγκεντρούμενοι ὑπαξιωματικοὶ ἐξ ἄλλων φρουρῶν θέλουσι προσκολλησθαι διὰ τὴν μισθοτροφοδοσίαν κατὰ εἰς ἐν ἐκ τῶν σωμάτων τῆς φρουρᾶς, ἢ κάλλιον εἰς τὸ φρουραρχεῖον, διὰ δὲ τὴν ἐνοίκισιν των θέλουσι διαμυραρίζεσθαι εἰς τοὺς διαφόρους στρατῶνας.

Διὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων καὶ διὰ τὴν μελέτην θέλουσι συνέρχεσθαι εἰς ἐπὶ τούτῳ κατάστημα.

Τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τῆς σχολῆς ταύτης θέλει ἔχει εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικός ἐκ τῶν τῆς φρουρᾶς, ἢ ἀρμοδιώτερον αὐτὸς ὁ φρουραρχος Ἀθηνῶν.

Τὴν διεύθυνσιν τῶν σπουδῶν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐν τῷ καταστήματι τάξεως καὶ πειθαρχίας θέλει ἔχει εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικός τεχνικοῦ ὅπλου, πρὸς τοῦτο διοριζόμενος καὶ ἀπηλλαγμένος πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας.

Ἄπαντες δὲ οἱ ὁπωσδήποτε ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ διδάσκοντες ἢ ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ θὰ λαμβάνονται ἐκ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, μὴ ἀπαλλασσόμενοι τῆς τακτικῆς τῶν ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ μάθητια θέλει διαρκεῖ δύο συνεχη ἔτη· θέλουσι δὲ παραδίεσθαι οὐχὶ μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα στρατιωτικὰ μαθήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ συντελοῦντα καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ἀτομικὴν μόρφωσιν τῶν διδασκομένων.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἐνώπιον ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου διοριζομένης ἐκ τῶν τῆς φρουρᾶς ἀξιωματικῶν ὄλων τῶν ὄπλων θέλουσι δίδεσθαι ἐξετάσεις· καὶ οἱ μὲν ἐπιτυχῶντες τῆς πρώτης τάξεως προβιβάζονται εἰς τὴν δευτέραν, οἱ δὲ τῆς δευτέρας, λαμβάνοντες τὰ ἀπολυτήριά των καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιτυχίας των, ἐπανέρχονται εἰς τὰ σώματά των πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ ἀποτυχῶντες ἐν τε τῇ 1. καὶ 2. τάξει θέλουσι ἐπίσης ἐπανέρχεσθαι εἰς τὰ σώματά των. Διὰ τὰ θεωρηθῆ δεῖ τις ἐπιτυχῶν, δεόν νὰ λάβῃ ὠρισμένον ἀριθμὸν ἐμφαίνοντα τὴν ἰκανότητα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους καὶ πρὸ τῶν ἐξετάσεων πᾶς ὁ ἀνεπανορθότως ἀμελῶν ἢ ἀτόπως φερόμενος ἀπολύεται τῆς σχολῆς δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τούτῳ διοριζομένης.

Ὁ ὀπωσθήποτε τῆς σχολῆς ἐξερχόμενος δὲν ἐπανέρχεται εἰς αὐτήν.

Ἀπασαὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι ἐν τοῖς σχετικοῖς ὄπλοις, ἐκτὸς εἰδικῶν περιστάσεων, καθ' ἃς δύνανται νὰ γείνωσι καὶ παρὰ μόνων τῶν μαθητευομένων.

Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, ὡς πρότυπον χρησιμεύουσα, θέλουσι δοκιμάζεσθαι καὶ ἐφαρμόζεσθαι ὅσον τὸ ἐφικτὸν κατὰ πρότον αἱ διάφοροι ἐν τῷ στρατῷ καινοτομίαι ὡς πρὸς τὸν ἱματισμὸν, ἀποσκευὴν καὶ τὰ πικραπλήσια, καθ' ὅσον αἱ δοκιμαὶ αὐτὰ δὲν θέλουσι φέρει χαρακτῆρα εἰδικόν· θέλει δὲ εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς ἅπαντας τοὺς βαθμοφόρους τῆς φρουρᾶς νὰ ἀ-

κροῶνται τῶν μαθημάτων, ὁπότεν εὐκαιρῶσι, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν οὔτε νὰ θεωρηταὶ ἢ ἀκρόασίς των ὡς ἀπαλλάττουσα ἀπὸ τῆς εἰς τὴν σχολὴν εἰσόδου τοὺς ὑποκειμένου εἰς ταύτην.

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἀνθυπασπιστῶν ἐν τῷ στρατῷ, θέλουσι προσκαλεῖσθαι πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀρμοδίου, παρὰ τοῦ ὑπουργείου διοριζομένης, ἐξ ἀξιωματικῶν ὄλων τῶν ὄπλων, οἱ ἐπιτυχόντες τῆς πρώτης τάξεως ἐκ τῆς σχολῆς ἐξόδου. Ἄν δὲ οὗτοι δὲν ἀρκῶσιν, οἱ τῆς δευτέρας, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς· οὗτοι δὲ θέλουσι δίδει ἐξετάσεις ἐπὶ ὠρισμένη προθεσμίᾳ εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ σχολῇ διδασθέντα μαθήματα, ἐξαιρέσει τῶν μὴ καθαρῶς στρατιωτικῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων θέλουσι προάγεσθαι εἰς τὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ βαθμὸν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των, ὅσοι ἀναγκαιοῦσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ ἀποτυχόντες θέλουσι χάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπανελθεῖν εἰς δευτέρας ἐξετάσεις διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν· ὥστε εἰς νέαν ἀνάγκην ἀνθυπασπιστῶν θέλουσι λαμβάνεσθαι οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς προτέρας ἐξετάσεις, μὴ προβιβασθέντες δὲ ἔνεκεν ἐλλείψεως θέσεως· καὶ τούτων μὴ ἀρκούντων, θέλουσι διαγωνίζεσθαι οἱ τῶν κατόπιν ἐξόδων, καὶ οὕτω ἐφεξῆς.

Τὰ διὰ τὴν σχολὴν ἐξόδα συντηρήσεως καὶ ὑλικῆς σπουδῆς θέλουσιν εἶσθαι εἰς βῆρος τοῦ δημοσίου, εἰς δὲ τοὺς ἐπιτυχῶντας μαθητὰς θέλουσι δίδεσθαι δωρεὰν τὰ διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπαιτούμενα βιβλία.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν μέρος καὶ ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς θέλουσιν ὀρισθῆ δι' εἰδικῆ κανονισμοῦ.

Διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος ἐπὶ εὐτελεσίαν ἐξόδοις ἀνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τῆς ὑπηρεσίας, καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀνεπαίσθητως καὶ ἀκόπως, θέλομεν ἔχει σχολὴν μεγίστας ὠφελείας

ἀποφέρουσαν ἐλευθέρου δὲ ὄντος τοῦ σταδίου εἰς τοὺς ἐπιμελεῖς καὶ φρονίμους, αἱ ἀρεταὶ τούτων θέλουσιν ἐξαπλωθῆ ἐν τῷ στρατῷ, πολλοὶ δὲ νέοι ταῦτα ἔχοντες καὶ διὰ τούτων βέβαιοι ὄντες περὶ τῆς προόδου των, προθύμως θέλουσι κατατάττεσθαι ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ.

Ὁ ὅρος δὲ τοῦ νὰ καλῶνται εἰς διαγωνισμόν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ αἱ ἐξοδοὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἱκανοποιεῖ, φρονοῦμεν, ἀρκούντως καὶ τὰ τῆς ἀρχιότητος δίκαια διὰ τρόπου εὐλαβομένου τὰ τῆς ὑπηρεσίας συμφέροντα.

Ἐνεκεν τῆς σχολῆς ταύτης ὁ στρατὸς θέλει ἔχει πάντοτε ἐν τοῖς κόλποις του οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν μορφωμένων ὑπαξιωματικῶν, οἵτινες καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ θέλουσι σπουδαίως συμβάλλει εἰς τὴν τοῦτοῦ προαγωγὴν, καὶ ἐν ἐκτάκτοις καιροῖς ἡ ὑπηρεσία θέλει ἔχει ἐτοίμους καὶ ἱκανοὺς ἀνθρώπους, ἵνα καταλάβωσιν ἀνωτέρας θέσεις.

Ἐπὶ τέλους, ὅπερ σπουδαιότατον καὶ ὅπερ εἶθε νὰ ἐφηρμοζετο καὶ εἰς τὴν τῶν Εὐελπίδων σχολὴν, ἐν ταῖς συνήθεσι παριστάσεσιν ἢ αὐξήσις τῶν βαθμοφόρων δὲν θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἐπομένως ἐπιβαρυντικὴ εἰς τὸν στρατόν, διότι ἡ ὑπηρεσία θὰ λαμβάνει κατὰ τὰς ἐκτεθείσας διατάξεις ἐκάστοτε καὶ κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας αὐτῆς ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν της τόσους, ὅσων ἀπολύτως ἔχει ἀνάγκην, τῶν λοιπῶν μενόντων καὶ ἐκτελούντων ὁμαλῶς καὶ τακτικῶς τὰ τῆς ὑπηρεσίας των.

Δὲν προσέβην εἰς τὰς λεπτομερείας ταύτας, διότι φρονῶ ὅτι αὗται καὶ μόναι εἰσὶ κατὰλληλοι, ἀλλὰ ἵδιὰ νὰ ἐξηγήσω τὴν δέαν μου σαφέστερον, καὶ διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι τὸ προτεινόμενον σύστημα ἐκπαιδύσεως εἶναι εὐκατόρθωτον ἐν τοῖς παροῦσι καὶ δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν.

Πιθανώτατον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του νὰ παρουσιαθῶσι δυ-

σχέριαι τινες, ἰσχυρά τις ὁμως θέλησις, πεπεισμένη περὶ τῆς ὠφελιμότητος τοῦ πράγματος, τῶν πάντων θέλει κατισχύσει.

Ἐπὶ τῇ ἀντιρρόσῃ ὅτι αἱ ἐν τῇ προτεινομένη σχολῇ μεταδιδόμεναι γνώσεις δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἀρκεταὶ νὰ μορφώσωσιν ἄνδρας ἱκανοὺς πρὸς ἀνωτέραν διοίκησιν, λέγομεν ὅτι ἡ σπουδὴ δὲν περιορίζεται ἐν ταῖς σχολαῖς μόνον, καὶ ὅτι ἡ ἐν οἰαδήποτε σχολῇ σπουδὴ δὲν ἀρκεῖ πρὸς συγκρότησιν καλοῦ ἀρχηγοῦ.

Προσθετέον δ' ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἔχει τὰ μέσα νὰ προετοιμάσῃ ἑαυτῇ τοὺς καταλλήλους ἡγέτας, καὶ ὅτι εἰς τὴν τούτων ἐκλογὴν δὲν ὑπόκειται εἰς περιορισμούς.

Ἐγγραφον μὴνι Μαρτίῳ.

M. ANTONOBITS,

ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1866 (*).

(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Β. Ι. ΒΑΛΤΙΝΟΥ)

Προεισαγωγή. — «Κατὰ τὸ 1864 ἡ Πρωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἤνωσαν τὰ ὄπλα αὐτῶν, ὅπως καταβάλωσι τὴν Δανίαν» (1). Καὶ ἀληθῶς κατέβαλον αὐτήν, διότι ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς, βιασθεὶς εἰς τὰ ὀχυρώματα τοῦ Δούππελ (Düppel), ἠναγκάσθη τὴν 30. Ὀκτωβρίου νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης, ἣτις τῷ ἀφήρπαξε τὰ δουκάτα Σλέσβικ (Schleswig), Ὀλστείν (Holstein) καὶ Λαούενδουργ (Lauenburg).

Ἄλλὰ μετὰ τὴν πάλιν οἱ δύο σύμμαχοι δὲν ἐσυμφώνησαν εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἃς ἡ Πρωσσία ἤθελε πράγματι νὰ οἰκαιοποιηθῇ, ὅπως ἐκτείνῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ τὴν Βαλτικὴν. Ἐντεῦθεν προέκυψε μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων κατάστασις δύσκολος, ἥς ἡ σύμβασις τοῦ Γαστείν (Gastein) τῆς 14. Ὀκτωβρίου 1865 (1) καὶ ἡ πρᾶξις τῆς ἐν Φραγκφώρτῃ (Frankfort)

(*) Ἴδε Ἱστορίαν τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1866 ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Πρωσικοῦ ἐπιτελείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγοῦ Μόλτκε (Moltke).

(1) Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Φρεδερίκου τοῦ Ζ', ἀναβάντος εἰς τὸν Δανικὸν θρόνον τοῦ διὰ τῆς κατὰ τὸ 1852 γενομένης συμβάσεως ἀνακηρυχθέντος διαδόχου τοῦ Δανικοῦ θρόνου Χριστιανοῦ τοῦ Θ', ἐπανῆλθε τὸ ζήτημα τῶν Δουκάτων, καὶ κυρίως τοῦ Ὀλστείν, ἔνθα ἐπεκράτει τὸ γερμανικὸν δίκαιον, ὅπερ ἀποκλειστικῶς προσκαλεῖ εἰς τὸν θρόνον τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τούτων καταγομῆνους. Ἐντεῦθεν ἡ ἀπαίτησις τοῦ δουκὸς τοῦ Αὐγουστεμβούργου, διακδικουῦντος τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ὀλστείν καὶ τοῦ Σλέσβικ, ἀδιαιρέτως

Διαιτῆς μόλις ἀνέβαλον τὰς ἀναποφεύκτους συνεπειάς. Πραγματικῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1866 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ῥῆξις. Αἱ πρὸς πόλεμον ἐτοιμασίαι ἐνηργουῦντο ἐκαστέρωθεν, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ἀναχαιτίσῃ τὸ σχέδιον εὐρωπαϊκῆς συνδιασκέψεως. Πρώτη ἡ Αὐστρία διεκήρυξεν, ὅτι δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ἢ ὑπὸ τινος ὄρους· διότι προτίμα ν' ἀναθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Δίαιταν, ἣτις τῇ ἦτο εὐνοϊκῆ. Καὶ τῶντι εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 14. Ἰουνίου τὸ συνέδριον τοῦτο ἐψήφισε τὴν ὁμοσπονδικὴν κατὰ τῆς Πρωσσίας ἐνέργειαν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ πόλεμος ἦτο κεκηρυγμένος.

Τὸ πλεῖστον τῶν κρατῶν τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας εἶχον λάβει μέρος ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας· ἀλλ' ἡ Πρωσσία ἄνευ

μετὰ τοῦ Ὀλστείν ἠνωμένου, διατελούντων δὲ τότε ἀμφοτέρων ὑπὸ τὸν βασιλέα τῆς Δανίας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀναγνωριζομένων καὶ ὡς μελῶν τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας. Τῆς Δανίας ἀντιτάξις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας νὰ ἐγκαταλήπῃ τὰ Δουκάτα, ἐπῆλθεν ὁ Δανικὸς πόλεμος κατὰ τὸ 1864, ὅστις ἔληξε διὰ τῆς συνθήκης τῆς 30. Ὀκτωβρίου 1864, στερηθείσης τῆς Δανίας τὰς Γερμανικὰς αὐτὰς κτήσεις. — Ἡ ἐκ συμφώνου κατοχὴ τῶν Δουκάτων ὑπὸ τε τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας μετεξέρυθμίσθη διὰ τῆς ἐν Γαστείν συμβάσεως τῆς 14. Ὀκτωβρίου 1865, καθ' ἣν τὸ μὲν Ὀλστείν ἔμεινεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Αὐστρίας, τὸ δὲ Σλέσβικ εἰς τὴν τῆς Πρωσσίας, καὶ τέλος τοῦ Λαούενδουργ περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῆς Πρωσσίας, ἀποζημιούσης χρηματικῶς τὴν Αὐστρίαν.

Ἡ Πρωσσία, παραβαίνουσα τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως καὶ τῶν γενικῶν ὄρων τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐξήσκει ἐπὶ τῶν κατεχομένων Δουκάτων δικαίωμα κυριαρχικόν. Ἐντεῦθεν μεγάλη τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Γερμανικῶν κρατῶν ἐπῆλθε σύγχυσις· ὅθεν καὶ προέκυψεν ἡ μεταξὺ Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας πάλιν τοῦ 1866, τῆς Γερμανικῆς Διαιτῆς ἀπορνήσεως κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς Πρωσσίας.

ἀνησυχίας πρὸς τὸν Ῥήνον, τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ πολέμου καιροῦς «ὀλίγον ἀπησχολεῖτο περὶ τοῦ τί ἡδύ-
ναντο νὰ πράξωσι τὰ κράτη ταῦτα, διότι μεθ' ὅλας τὰς ἀρ-
νηχομένας ἐξοπλίσεις τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τῆς Βαυαρίας,
καὶ Νότιοι Γερμανοὶ ἦσαν ἐχθροὶ μέλλοντες» (1). Δὲν εἶχεν
ὅμως οὕτω τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ἀνοβεριανούς καὶ
τὴν Ἐκλεκτορικὴν Ἔσσην, «οἷτινες ἡδύναντο νὰ κατασταθῶ-
σιν ἐνοχλητικοί, ἂν ἀληθῶς ἐτόλμων ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐχ-
θηροπραξίας» (1).

Τὰ κράτη ταῦτα ἀληθῶς, κείμενα ἐντὸς τῆς πρωσσικῆς
μοναρχίας, ἡδύναντο προφανῶς νὰ παράτχωσι σοβαρὰς δυ-
σκολίας ἐπὶ τῶν νότιων τῶν πρωσσικῶν στρατῶν, τῶν ἐπα-
σχολουμένων εἰς τὴν Βοημίαν, ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέ-
ρας καθίσταντο ἀνίκανα νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν στρα-
τῶν τῆς Ὀμοσπονδίας. Οὕτως ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις, ἅμα
ἔμαθε τὴν ἀπόρασιν τῆς Διαιτήτης, προσεκάλεσε τὴν Ἔσ-
σην-Κάσελ, τὸ Ἀνόβερ καὶ τὴν Σαξωνίαν, μετ' ἐνεργείας
προμηνησούσης τὰς μελλούσας ἐπιτυχίας αὐτῆς, ν' ἀποσύ-
ρωσιν ἐντὸς δώδεκα ὥρων τὴν ψῆφόν των. Εἴτα, ἐπὶ τῇ
ἀρνήσει αὐτῶν εἰσέβαλε τὴν πρώϊαν τῆς 16. τοῦ μηνὸς Ἰου-
νίου καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἐπικρατείας ταύτας.

*Εἰσβολὴ εἰς τὴν Ἔσσην-Κάσελ, τὸ Ἀνόβερ
καὶ τὴν Σαξωνίαν.*

Ἡ μεραρχία Βέγερ (Beger) (2) ἀνεχώρησε πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον ἀπὸ Βέτζλαρ (Betzlar), χώρας πρωσσικῆς, καὶ

(1) Ἴδε Πρωσσικοῦ Ἐπιτελείου ἔκθεσιν.

(1) Ἡ ταξιαρχία Βέγερ τοῦ 8ου σώματος εἶχεν ἐνισχυθῆ ὑπὸ τῶν
πρωσσικῶν ὀμοσπονδιακῶν φρουρῶν, καὶ οὕτω κατήντησεν ἰσχυρὰ με-
ραρχία 18 ταγματῶν πεζικοῦ, 6 ἰλῶν καὶ 18 τηλεθῶλων.

ἐπορεύθη κατὰ τῆς Κάσελ (Casel), ὅπως καταλάβῃ τὸ Ἐκλε-
κτοράτον, ἀλλὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἐκλέκτορος ἡδυνήθησαν
ν' ἀπομακρυνθῶσι καὶ ἀνταμώσωσι τὸ 8ον ὀμοσπονδιακὸν σῶ-
μα, ὅπερ ὠργανίζετο ἔμπροσθεν τῆς Φραγκφούρτης.

Ὁ Ἀνοβεριανὸς ὅμως στρατὸς δὲν ἔσχε τὴν αὐτὴν τύχην.
Περὶ τὰς 20,000 ὄν, διευθύνθη μεθ' ὅλης τῆς ταχύτητος,
ἀνευ ἐπαρκῶν πολεμοφοδίων, ἀπὸ Ἀνόβερ εἰς Γοεττίγγην
(Goettingen), ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς 20. Ἰουνίου ἐν
ἀπραξίᾳ, ἥτις καὶ τῷ ἐπέφερε τὸν ὄλεθρον. Τῷντι δὲ πρῶ-
τος στρατηγὸς Φαλκενστέιν (Falckenstein) ἀφῆκε τὴν
Μίνδεν (Minden) τὴν 16. Ἰουνίου μετὰ τῆς 13. μεραρχίας
τοῦ πεζικοῦ (Goeben), ἣν ἔμελλε νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐντὸς ὀλίγου
ἡ μεραρχία Μαντεύφφελ (Menteuffel), μορφουμένη ἤδη εἰς τὰ
Δουκάτα. Οὗτος διῆλθε τὸ Ἀνόβερ, ἔμῃ χρονοτριβῶν ὠρμησε
πρὸς καταδίωξιν τῶν Ἀνοβεριανῶν. Οὗτοι, κατορθώσαντες σχε-
δὸν τὸν ὄργανισμόν αὐτῶν, ἀπεφάσισαν τέλος νὰ ἐκκινήσωσι
τὴν 21. Ἰουνίου, ὅπως πλησιάτωσι τοὺς Βαυαρούς, ἀλλὰ
φοβούμενοι μὴ συναντήσωσι τὸν στρατηγὸν Βέγερ εἰς τὰς στε-
νάς διαβάσεις τῆς Βέβρας (Werra), ἐγκατέλιπον τὴν εὐθείαν
ὁδὸν καὶ διευθύνθησαν πρὸς Μουλχάουζεν (Mulhausen). Ἀλ-
λ' ὅμως προβλέπουσα τὸ υποχωρητικὸν τοῦτο κίνημα διὰ τῆς
ὁδοῦ τῆς Γόθα (Gotha), ἡ Πρωσσικὴ Κυβέρνησις ἐφρόντισε μετὰ
τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιμελείας νὰ κυκλώσῃ τὸν ἐχθρόν. Ἐπο-
μένως στρατεύματα ἀπεσάλησαν ἤδη ἀπὸ Μαγδεβοῦργον (Mag-
debourg) πρὸς Νορδχάουζεν (Nordhausen), ἵνα ἀναχαιτίσωσι
τοὺς Ἀνοβεριανούς ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δὲ ἀπεστάλησαν ἕτερα
πρὸς νότον ἀπὸ Ἐρφούρθ (Erfurth) καὶ Γόθα (Gotha) πρὸς
Ἐϊτενάχ (Eisenach)· ἐπίσης ἐκ δυσμῶν ὁ στρατηγὸς Βέγερ
διέταξε καὶ ἐπροχώρησε μία τῶν ταξιαρχιῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν
Βέβραν, καὶ κατέλαβεν ἐξ ἄλλου τὴν Μοῦνδεν (Munden), ἐνῶ

ἀπὸ βορρᾶ κατήρχετο ὁ στρατηγὸς Φαλκενστέιν, ὅπως συσφίξῃ τὸν ἐχθρὸν ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ στρατοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐσκόπουσαν νὰ τὸν κλείσωσι. Αἱ δυνάμεις, αἱ εὐρισκόμεναι εἰς Ἐϊσενάχ καὶ ἔπειτα εἰς Γόθα, ἦσαν ἀδύνατοι, καὶ εὐκόλως ἠδύνατο νὰ ἐκβιασθῶσι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔχασε τὴν κατάλληλον στιγμήν τοῦ νὰ τὰς καταστρέψῃ καὶ βαδίσει πρὸς τοὺς Βαυαροὺς, οἵτινες ἀφ' ἑτέρου κατ' οὐδὲν ἔσπευδον νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν (1). Ἐντὸς ὀλίγου ὁ Ἄνοβεριανὸς στρατὸς, βλέπων ἑαυτὸν ἐγκαταλειμμένον εἰς τὰς ἑαυτοῦ [δυνάμεις καὶ στενοχωρούμενος ἀφ' ὄλων τῶν μερῶν, ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις. Ἡ Πρωσσία συγκατένευσεν, ὅπως κερδίσῃ καιρὸν νὰ ἐνισχύσῃ τὰ στρατεύματα, τὰ προωρισμένα πρὸς κύκλωσιν τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς. Ἀπεσπᾶσθη λοιπὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ στρατηγὸς Φλίες (de Flies) ἀπὸ τῆς μεραρχίας Μαντέυφφελ καὶ διευθύνθη διὰ τῶν σιδηροδρόμων, ἀπὸ Γοττίνγης διὰ τοῦ Μαγδενβούργου ἐπὶ τῆς Γόθα, ἔνθα οὕτως εὐρέθησαν συνηνωμένοι 8,000 ἄνδρες. Τὴν 20. Ἰουνίου ἡ μεραρχία Γοέβεν εἶχε φθάσει ἐξ ἄλλου εἰς Κάσσελ, καὶ ἀπέστειλεν ἔπειτα ἐνίσχυσιν εἰς Ἐϊσενάχ στρατεύματα δὲ ἐπίσης τοῦ Βέγερ εὐρίσκοντο ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, κατεχομένου οὕτως ὑπὸ 12,000 ἀνδρῶν. Τέλος ἄλλαι 8,000 ἐτάχθησαν ἤδη ἐπὶ τῆς Βέρρας.

(1) Δύναται τις νὰ θαυμάσῃ πῶς ἡ αὐστριακὴ ταξιαρχία Κάλικ (Kalik), ἐκδιωχθεῖσα ἀπὸ Ὀλοστέιν διῆλθεν ὀλόκληρον τὴν Γερμανίαν, ὅπως καταβῆ εἰς Βοημίαν, ἀντὶ τοῦ νὰ σταματήσῃ εἰς Ἄνοβερ, καὶ ἀνταχθεῖσα κατὰ τῶν πρωσσικῶν μεραρχιῶν, νὰ χορηγήσῃ οὕτω εἰς τοὺς Ἄνοβεριανούς τὸν ἀρμόδιον καιρὸν νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἀντίστασιν αὐτῶν.

Μάχη τοῦ Λαγγενσάλτσα (Langensalza) (27. Ἰουν.)— Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναχωρῆς ὁ Ἄνοβεριανὸς στρατὸς, οὐτινος ἢ πρὸς νότον ὑποχώρησις ἦτο ἔκτοτε ἀδύνατος, ἐβάδισε πρὸς Λαγγενσάλτσα, ὅπως ἐκτείνῃ τὰς ἐπισταθμίας αὐτοῦ καὶ τροφοδοτήσῃ οὕτω τοὺς ἄνδρας. Εἰς τὴν διάρρηξιν τῶν διαπραγματεύσεων (τὴν 27) ἦτο ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ σημείου κατὰ μῆκος τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Οὐνστρουττου (Unstrutt). Ὁ στρατηγὸς Φλίες τὸν προσέβαλεν ἐκεῖ μετὰ δυνάμεων σμικροτέρων· ἀπωθισθέντος δὲ τούτου, πλείσται φάλαγγες τοῦ πεζικοῦ αὐτοῦ προσεβλήθησαν κατὰ τὴν ὑποχώρισίν του μετ' ἐπιτυχίας ὑπὸ τοῦ Ἄνοβεριανοῦ ἵππικοῦ. Οὕτω, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν τῶν ὀπλων ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔσωσεν αὐτὴν, ἡ ἀντίστασις ὁμῶς καθίστατο ἀδύνατος. Κυκλωμένος σχεδὸν ὑπὸ 40,000 ἀνδρῶν, ἐμελλε κατὰ τὰς ἐπομένους ἡμέρας νὰ προσβληθῆ καὶ καταστραφῆ κατὰ κράτος, ἐὰν μὴ συγκατετίθετο εἰς συνθηκολογίαν πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ ἑτέραν δοκιμασίαν, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο ἀμφίβολον. Οὕτω καὶ ἐσυνθηκολόγησε μετὰ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ τὴν 29.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Πρωσσικὸς στρατὸς τῆς Ἑλβας (de l'Elbe), ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Ἐρβάρθ τοῦ Βιτενφίελ (Herwarth de Bittensfeld) (ἡ 14^η, 15^η, καὶ 16^η μεραρχία τοῦ πεζικοῦ μετὰ τριῶν συνταγμάτων τοῦ ἵππικοῦ τῆς ἐφεδρείας) εἰσέβαλεν εἰς Σαξωνίαν ἐπὶ τριῶν φαλάγγων καὶ κατέλαβε τὴν Δρέσδην [ἄνευ πυρός. Ὁ Σαξωνικὸς στρατὸς ὑπεχώρησε τὴν προτεραίαν πρὸς τὴν Βοημίαν, ὅπως πλησιάσῃ τὸ Ἄον αὐστριακὸν σῶμα (1), εὐρίσκόμενον ἐπὶ τοῦ Ἴσερ (1). Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἐπέφερε τὴν πρώτην ἐν Εὐ-

(1) Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως μεταξύ τῶν Πρωσσικῶν καὶ

ρώπη ἐκθάμβωσιν, καὶ πρέπει νὰ συμφωνήσῃ τις μετὰ τοῦ πρωσσικοῦ συγγράμματος, ὅπερ λέγει «οὐδεὶς ἠδύνατό ποτε νὰ φαντασθῇ ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ ἔμελλον νὰ ἐγκαταλείψωσιν «εἰς ἑαυτοὺς τοὺς στενωτέρους αὐτῶν συμμάχους, καὶ ἐπιστεύετο ὅτι τὸ Αὐστριακὸν σῶμα ὤφειλε τοὐλάχιστον νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Σαξωνικοῦ στρατοῦ».

Ἄλλ' ὅμως οὐδὲν τούτων ἐγένετο, καὶ εἰς διάστημα τεσσάρων ἡμερῶν ἡ Σαξωνία, τὸ Ἀνόβερ καὶ τὸ Ἐλεκτοράτον Ἔσσην-Κάσελ κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ, πρὶν ἢ ὁ πόλεμος κηρυχθῇ ἐπισήμως μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων γερμανικῶν δυνάμεων. Τῶνόντι μόλις τὴν 23. Ἰουνίου οἱ Πρωῖσοι κήρυκες ἀπεστάλησαν εἰς τὰς προφυλακὰς τῶν ἐν Βοημία Αὐστριακῶν, ὅπως δηλώσωσιν ὅτι «ἡ τῆς Αὐστρίας ἐν Φραγκφόρτῃ διαγωγὴ, κατὰ τὴν 14. Ἰουνίου, ἦτο πράγματι ἐναρξίς ἐχθροπραξιῶν, καὶ ὅτι ἐπομένως οἱ πρωσσικοὶ στρατοὶ ἔλαβον διαταγὴν νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα».

(ἀκολουθεῖ)

τῶν Αὐστριακῶν σωματίων παραδεχόμεθα διὰ μὲν τὰ πρωσσικὰ τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς, διὰ δὲ τὰ αὐστριακὰ τὰ κεφαλαῖα ἑλληνικὰ γράμματα.